

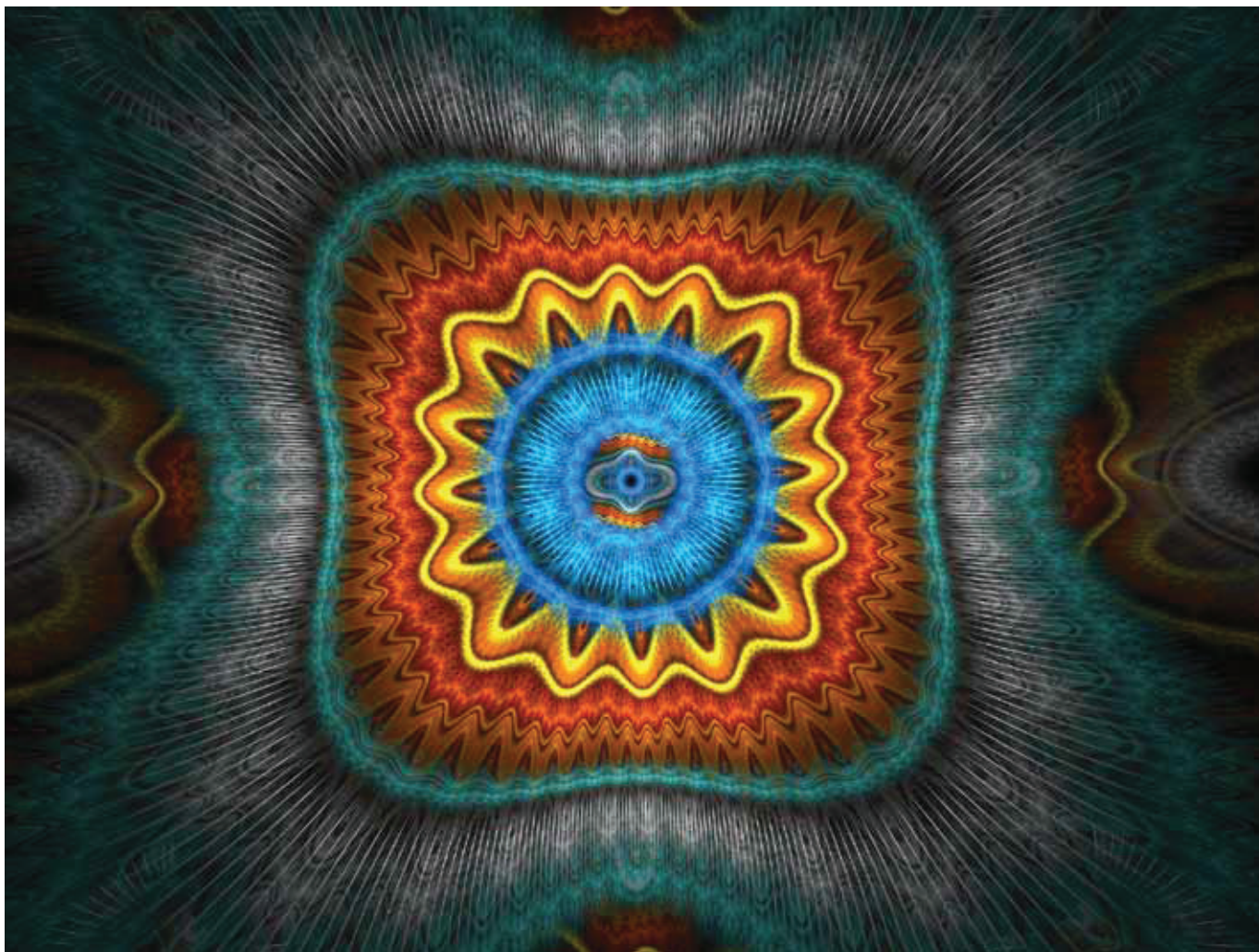
DNA-koden

Nu er det sjove ved det at vi faktisk står med en tilsvarende kode lige for næsen af os. Den finder vi blot ikke i makrokosmos, i universet, men i mikrokosmos, under elektronmikroskopet. Og det er den kode der ligger i hvert levende væsens celler, altså *DNA-koden*. Man behøver ikke se længe på denne kode før det går op for en at den ikke på nogen måde er bundet til stoffet: Lige som skriften som sagt i en bog ikke er bestemt af papiret eller af tryksværten, sådan er DNA-koden ikke fastlagt af de aminosyrer der danner koden.

smartphone, tablet eller bærbare selv har fundet på de koder de opererer efter. Hvorfor ikke? Ganske enkelt fordi dét véd I for meget om IT til at ville tro på!

Computerspil bliver ikke til af sig selv. Lige gyldigt hvor længe man venter.

Nu véd alle genetikere faktisk – hvis de skal være ærlige – at DNA-koden på tilsvarende vis ikke kan opstå tilfældigt i sin "tablet", cellen! Hvorfor er der så stadig så mange som vil prøve at bilde os ind at det kan ske alligevel? Hele NASAs

"Livets computer-chip." iStockPhoto.

Det er meget vigtigt at man forstår det her. Koden er på samme måde som bogstaverne i bogen "lagt oven i" stoffet. Da stoffet ikke på nogen måde "bestemmer" hvad koden indeholder, kan man altså ikke bare henvise til naturlovene og sige at de "på en eller anden måde" har dannet denne kode. Der skal noget ganske andet til for at skrive en kode!

Mest rimelige sammenligning

Så den mest rimelige sammenligning til den kode der ligger i vores DNA, er IT-programmering. Jeg ville nok ikke, hvor meget jeg end forsøgte, kunne bilde jer ind at jeres

SETI-forskning er jo i bund & grund udtryk for denne tankegang: Livet kan blive til af sig selv, blot der er vand til stede.

For livet er meget mere end programmering, siger man så. Er det nu det?

Man bruger ganske vist nogle meget indviklede forklaringer med RNA-verdener osv. for at sløre at man står med et mega-problem. Nemlig at alle disse (bort)forklaringer er mere eller mindre fantasifulde, at de er mere eller mindre fiktive. Og hvis man siger at livet er mere end programmering, hvad mener man så? Er der en eller anden mystisk faktor ved livet som vi blot skal acceptere? Er der overhovedet evidens

(“bevis”) for en sådan forestilling? Bedøm selv følgende som ikke er udtryk for fantasi, men *hard facts* fra den nyeste forskning:

En af de fantastiske ting vi har opdaget ved DNA-strengen, er at den ofte aflæses flere gange. Og hver gang på en ny måde. Den kan ikke blot aflæses fremad som man vil synes er meget “naturligt”, men også baglæns, delvis i små bidder ad gangen osv. Det er lige før man kan sammenligne den med en fragmenteret harddisk.

DNA-strengen indeholder med andre ord meget mere information end hvad man først har troet. Man kan komme ud for at samme streng aflæses helt op til 9 gange – med forskellig “datasøgning” hver gang. Tænk hvis man kunne skrive en bog på den måde at man ville kunne læse den fremad, baglæns, ét stykke hér, et andet stykke dér – og stadig kunne få noget meningsfuldt ud af det!

Ubehageligt spørgsmål

Så er det vi kommer til det store, ubehagelige spørgsmål som darwinisten ikke kan lide. Og det er ikke fordi det er et “uvidenskabeligt spørgsmål” han ikke kan lide det. Det er alene fordi det er *ideologisk* ubekvem. Det passer ikke ind i hans verdensbillede, hans *paradigme*. Nemlig “at livet er meningsløst og uden formål”, som han hårdnakket vil holde fast ved.

Men vi kommer ikke uden om det – blot fordi nogen synes det er ubehageligt. Så altså:

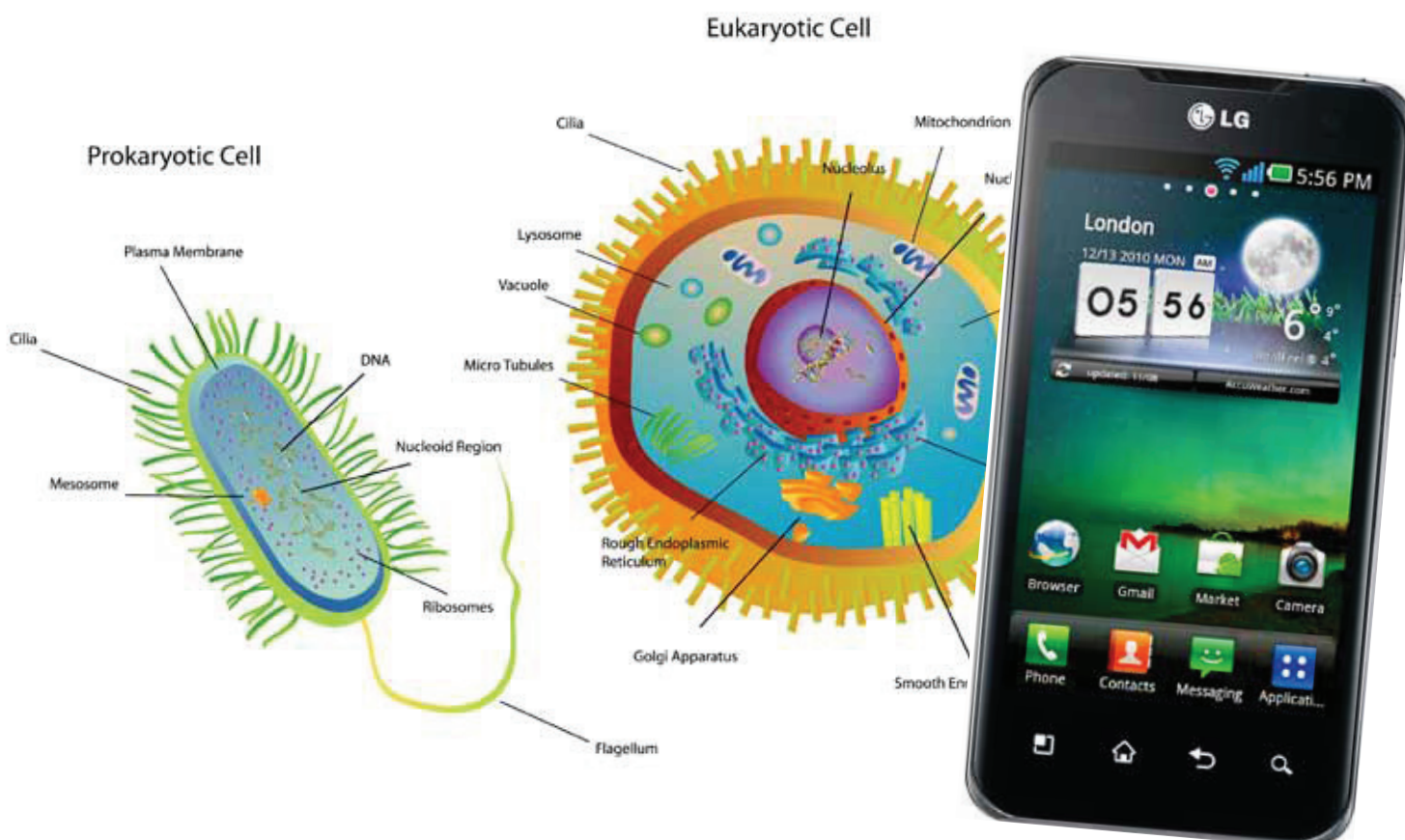
Kan programmering opstå af sig selv? Eller skal der en intelligens til? ■

Til overvejelse

Hvordan ville en fysiker se på det hvis jeg ville forsøge at forklare et fysisk fænomen (fx elektromagnetismen eller Higgs-partiklen) ved at skrive en novelle om det? Uden skygge af evidens eller blot rimelig sandsynlighedsberegning?

Hvordan kan det så være at vi ofte accepterer fiktion inden for evolutionsbiologien? (Fortællingen om menneskets evolution betegnes fx af fagfolk som temmelig “narrativ”!) Er evolutionsbiologi da ikke naturvidenskab? Hvorfor skal man så ikke holde sig til de forklaringer der faktisk er evidens for?

Hvis man i SETI-forskningen vil acceptere en forholdsvis simpel kode (som en primtalsrække) som tegn på intelligens på en fremmed planet – hvorfor vil man så ikke anerkende den intelligens der må ligge bag den kode vi finder i DNA’et? En kode er vel en kode lige gyldigt hvor man støder på den? Og DNA-koden er en milliard gang mere kompliceret end fx en primtalskode. Ja, den ligger på et organisationsniveau vi kun kan drømme om at kunne efterligne med vores supercomputere – selv i dag! Så hvor er logikken?

Kan programmering opstå af sig selv? I en smartphone? I en celle?! iStockPhoto.